

Sentencja

1) Zezwalając na sprzedaż pomazánkového másla (masła do smarowania) pod nazwą handlową „másló” (masło), mimo że produkt ten zawiera mniej niż 80 % tłuszczu mlecznego i odpowiednio powyżej 16 % wody i powyżej 2 % suchej masy beztłuszczowej, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 115 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”), w związku z pkt I ust. 2 akapity pierwszy i drugi załącznika XV do owego rozporządzenia oraz części A pkt 1 i 4 dodatku do tego załącznika.

2) Republika Czeska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2012 r. — Herbert Neuman, Andoni Galdeano del Sel, Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) przeciwko José Manuel Baena Grupo SA

(Sprawy połączone C-101/11 P i C-102/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wzór wspólnotowy — Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 — Artykuł 6, art. 25 ust. 1 lit. b) i e) oraz art. 61 — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający siedzącą postać — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy — Odmienne całościowe wrażenie — Stopień swobody twórcy — Poinformowany użytkownik — Zakres kontroli sądowej — Brak uzasadnienia)

(2012/C 379/11)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Herbert Neuman, Andoni Galdeano del Sel (przedstawiciel: S. Míguez Pereira, abogada), Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: José Manuel Baena Grupo (przedstawiciel: A. Canela Giménez, abogada)

Przedmiot

Odwołania od wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie T-513/09 Baena Grupo przeciwko OHIM — Neuman i Galdeano del Sel (Siedząca postać), na mocy którego Sąd stwierdził nieważność decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 14 października 2009 r. (sprawa R 1323/2008-3)

Sentencja

- 1) Odwołania zostają w części odrzucone i w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) H. Neuman i A. Galdeano del Sel ponoszą własne koszty, jak również koszty poniesione przez José Manuel Baena Grupo SA w związku z postępowaniem odwoławczym w sprawie C-101/11 P.
- 3) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) ponosi własne koszty, jak również koszty poniesione przez José Manuel Baena Grupo SA w związku z postępowaniem odwoławczym w sprawie C-102/11 P.

(¹) Dz.U. C 130 z 30.4.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd przeciwko Sportradar GmbH, Sportradar AG

(Sprawa C-173/11) (¹)

(Dyrektywa 96/9/WE — Ochrona prawna baz danych — Artykuł 7 — Prawo sui generis — Baza danych dotyczących rozgrywek w odbywających się mistrzostwach piłki nożnej — Pojęcie „wtórnego wykorzystania” — Umiejscowienie czynności polegającej na wtórnym wykorzystaniu)

(2012/C 379/12)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd

Strona pozwana: Sportradar GmbH, Sportradar AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładnia dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77, s. 20), a w szczególności art. 7 tej dyrektywy — Prawo twórcy bazy danych do zakazania pobierania danych lub wtórnego wykorzystywania części zawartości takiej bazy — Pojęcia „pobieranie danych” i „wtórne wykorzystanie” (art. 7 ust. 2 dyrektywy) — Baza danych zawierająca informacje o odbywających się meczach piłki nożnej („Football Live”)

Sentencja

Artykuł 7 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych powinien być interpretowany w ten sposób, że przesłanie przez osobę za pomocą serwera położonego w państwie członkowskim A danych, wcześniej pobranych przez tę osobę z bazy danych chronionej przez prawo sui generis na podstawie tej samej dyrektywy, na komputer innej osoby znajdującej się w państwie członkowskim B i na jej wniosek w celu ich przechowywania w pamięci tego komputera i wyświetlania ich na jego ekranie, stanowi czynność „wtórnego wykorzystania” rzezonnych danych przez osobę, która dokonała tego przesłania. Należy stwierdzić w każdym razie, że czynność ta miała miejsce w państwie członkowskim B, o ile istnieją przesłanki pozwalające na stwierdzenie, że taka czynność objęta jest zamiarem skierowania jej przez jej autora do klientów zamieszkałych lub mających siedzibę w tym ostatnim państwie członkowskim, co należy do oceny sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 194 z 2.7.2011.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla — Węgry) — Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukovávizig), Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe, dawniej Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe przeciwko Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Sprawa C-218/11) (¹)

(Dyrektywa 2004/18/WE — Zamówienia publiczne na roboty budowlane, dostawy i usługi — Artykuł 44 ust. 2, art. 47 ust. 1 lit. b) i art. 47 ust. 2 i 5 — Sytuacja ekonomiczna i finansowa kandydatów lub oferentów — Minimalne wymogi dotyczące zdolności do wykonania zamówienia ustanowione na podstawie danej z bilansu — Dane rachunkowe, na które mogą mieć wpływ rozbieżności między prawami krajowymi w zakresie rocznych sprawozdań finansowych spółek)

(2012/C 379/13)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Ítéltábla

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukovávizig), Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe, dawniej Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe

Strona pozwana: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Przy udziale: Vegyészter Építő és Szerelő Zrt, MÁVÉPCELL Kft

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Ítéltábla — Wykładnia art. 44 ust. 2, art. 47 ust. 1 lit. b) i art. 47 ust. 3 i 5 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) — Ocena sytuacji ekonomicznej i finansowej oferentów na podstawie jednej danej rachunkowej mającej różną treść w poszczególnych państwach członkowskich ze względu na rozbieżności w przepisach krajowych dotyczących zasad rachunkowości — Zasada równego traktowania oferentów

Sentencja

- 1) Artykuł 44 ust. 2 i art. 47 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi należy interpretować w ten sposób, że instytucja zamawiająca ma prawo nakładać minimalne wymogi dotyczące sytuacji ekonomicznej i finansowej, postępując się jednym lub kilkoma konkretnymi elementami bilansu, pod warunkiem że są one obiektywnie odpowiednie do tego, by dostarczyć informacji na temat zdolności do wykonania zamówienia przez wykonawcę, a ustanowiony w ten sposób próg musi być dostosowany do wagi danego zamówienia w tym sensie, że obiektywnie stanowi pozytywne wskazanie istnienia bazy ekonomicznej i finansowej wystarczającej do wykonania tego zamówienia, lecz nie wykracza poza to, co jest racjonalnie w tym celu niezbędne. Zasadniczo nie można odmówić możliwości nakładania minimalnych wymogów dotyczących sytuacji ekonomicznej i finansowej z tego tylko powodu, że dotyczą one elementu bilansu, co do którego mogą istnieć rozbieżności między ustawodawstwami różnych państw członkowskich.
- 2) Artykuł 47 dyrektywy 2004/18 należy interpretować w ten sposób, że gdy wykonawca nie jest w stanie spełnić minimalnego wymogu dotyczącego sytuacji ekonomicznej i finansowej, zgodnie z którym wynik podany w bilansie kandydatów lub oferentów nie może być ujemny dla więcej niż jednego spośród trzech ostatnich zakończonych lat obrotowych, ze względu na porozumienie, zgodnie z którym wykonawca ten regularnie przekazuje swoje zyski do spółki dominującej, to aby spełnić omawiany minimalny wymóg dotyczący zdolności, nie ma on innej możliwości, niż powołać się na sytuację innego podmiotu, zgodnie z art. 47 ust. 2. Nie ma przy tym znaczenia, że ustawodawstwa państwa członkowskiego siedziby wspomnianego wykonawcy i państwa członkowskiego siedziby instytucji zamawiającej różnią się w ten sposób, iż ustawodawstwo pierwszego z tych państw członkowskich zezwala bez ograniczeń na takiego rodzaju porozumienia, podczas gdy zgodnie z ustawodawstwem drugiego państwa członkowskiego są one dozwolone wyłącznie pod warunkiem, że przekazanie zysku nie spowoduje ujemnego wyniku w bilansie.

(¹) Dz.U. C 232 z 06.8.2011.